

Quo etiam si vnū aliquid eligatur ex multis qđ digne appelletur deus: in ipa vna appellatione trinitas deitarū possit intelligi. **Ca. VI**

Unc igitur cū dicimus eternus: sapiens n̄ beatus: hec tria sunt trinitas que appellatur deus. Redigamus quidē illa duodecim in istā paucitatē triū: s̄ eo mō forsitātan possumus et hec tria in vnū aliqd̄ horū. Nā si vna eadēq; res in dei natura pōt esse sapientia et potentia: aut vita et sapientia: cur nō vna eadēq; res esse possit in dei natura eternitas et sapientia: aut beatitudo et sapientia. **Ac** p̄ h̄ si cur nihil intererat vtrū illa duodecim: an ista tria diceremus: qm̄ illa multa in istam redigimus paucitatem. Ita nihil interest vtrū tria ista dicamus an illud vnū in cuius singularitate duo cetera s̄nt redigi posse monstrauimus.

Quis itaq; disputandi modus: q̄ nā tandē vis intelligendi atq; potentia q̄ viuacitas rōnis: q̄ acies cogitationis ostendet: vt alia iam taceam: hoc vnū qđ sapientia dicitur deus: quomodo sit trinitas. **Neq;** em̄ sicut nos de illo precipimus sapiam ita deus de aliquo sed sua est ipse sapientia: qz non est aliud sapientia eius: aliud essentia: cui hoc est esse qđ sapientē esse dicitur quidem in scripturis sanctis: christus dei virtus et dei sapientia. **Sed** quemadmodum sit intelligendū ne patrem filius videat facere sapientē: in libro vij. disputatur est. **Et** ad hoc ratio puenit: vt sic sit filius sapientia et sapientia: quē ad modū lumen de lumine deo de deo. **Nec** aliud potuim⁹ inuenire sp̄s sanctū: nisi et ipm̄ esse sapientiaz: et simul oēs vnā sapientiam: sicut vnū deū: vnā essentiā hanc ergo sapientia qđ est deus: quō intelligim⁹ esse trinitatē non dixi quō credimus (nam hoc inter fideles nō debet habere qđem) sed si aliq̄ mō p̄ intelligentiam possumus videre qđ credimus quis iste erit modus. **Si** em̄ recolam⁹ vbi nostro intellectui ceperit in his libris trinitas apparere: octauus occurrit. **V**bi quippe vt potuimus disputādo erigere tempraui⁹ mentis intentiōem ad intelligendā illam prestantissimam imutabilem naturā qđ nostra mens non est. **Quā** tñ sic intuebamur: vt nec longe a nobis esset: et supra nos esset: nō loco sed ipa sui venerabili mirabilisq; pstantia: ita vt apud nos esse suo p̄nti lumine videret. **In** qua nobis adhuc nulla trinitas apparebat: qz nō ad eā querendā in fulgore illo firmam mentis aciem tenebamus: tantū qz non erat aliq̄ moles vbi credi oporteret magnitudinē duorum vel triū plus esse q̄ vnus: cernebam⁹ vt

tra scriptura deus dicta est: eluxit paululū trinitas: i. amans: et qđ amatur: et amor. **Sed** qđ lux illa ineffabilis nostrū reuerberabat obrutum: et ei nondū posse cōtemperari n̄ e mētis quodam mō pvincebat infirmitas: ad ipi⁹ no stre mentis fm̄ quā factus est hō ad imaginē dei: velut familiariorē p̄siderationē reficiēde laborat⁹ itentiōis cā: iter ceptū dispositūq; refleximus. **Et** inde in creatura qđ nos sumus: vt inuisibilia dei p̄ ea q̄ facta sunt cōspicere intellecta possemus: imorati sumus a. ix. vsq; ad. xiiij. librū. **Et** ecce iam q̄stum necesse fuerat: aut forte plusq; necesse fuerat: exercitata in inferioribus intelligentia: ad summā trinitatem qđ deus est p̄spiciendā: nos erigere volumus nec valem⁹. **Non** em̄ sicut certissimas vidimus trinitates: siue q̄ forinsecus de reb⁹ corp̄alibus fiunt: siue cū ea ipa q̄ forinsec⁹ sensa sunt cogitant⁹: siue cū illa q̄ oriuntur in animo nec p̄tinent ad corp̄is sensus: sicut fides: sicut virtutes q̄ sunt artes agēde vite: manifesta rōne cernūtur et scientia cōtinent⁹: siue cū mens ipa qua nouimus quicqđ nosse nos veraciter dicimus sibi cognita est: vel se cogitat siue cū aliqd̄ qđ ipa nō est eternū atq; imutabile p̄spicit. **Non** ḡ sicut in his omnibus certissimas vidimus trinitates: qz in nobis fiunt vt in nobis sunt: cū ista meminimus aspiciamus: volumus: ita videmus etiā trinitatē deū: qz illic intelligendo p̄spicimus tanq; dicentem: et verbū ei⁹: id est p̄m et filiū atq; inde p̄cedētem caritatē vtriusq; cōmunem scz sp̄s sanctū. **An** trinitates istas ad sensus nostros: vel ad animū p̄tinentes videmus potius q̄ credim⁹ deū vero esse trinitatē credim⁹ potius q̄ videmus. **Q**đ si ita est: p̄fecto aut inuisibilia ei⁹ p̄ ea q̄ facta sunt nulla intellecta p̄spicimus: aut si illa cōspicimus nō in eis p̄spicimus trinitatē: et illic qđ p̄spiciam⁹: et est qđ etiā non p̄spectum credere debeamus. **C**onspicere autem nos imutabile bonū qđ nos nō sum⁹ li. viij. offit. et. xiiij. cū de sapia q̄ homini ex deo est loq̄remur admonuit. **H**ur itaq; ibi non agnosceamus trinitatē. **An** hec sapientia qđ deus dicit nō se intelligit: nō se diligit. **Q**uis hoc dixerit aut qđ est qđ nō videat: vbi nulla scia est: nullo mō esse sapiam⁹. **A**ut vero putandū est sapientiam qđ deus est scire alia et nescire seipam: vel diligere alia: nec diligere seipam: que si dici siue credi stultū et impium est. **E**cce ergo trinitas sapientia scz et noticia sui et dilectio sui: sic enim et in homine inuenimus trinitatem id ē mentem et noticiam qua se nouit: et dilectionem qua se diligit.

Gen. j.

Rom. j.

1. Cor. j.

1. 3ob. 4. cūq; Sed vbi ventū est ad caritatē que i san-